

Vigyázatok...

Lectio: Mt 7,24-29

Textus: Ef 5,15-17

Kedves Testvéreim! Itt a mai szent Igében, amelyet kijelöltek nekünk a magyarországi bibliaolvasó kalauz szerint, az újszövetségi Ige többször is hangsúlyozza, hogy ne úgy éljünk, mint a bolondok, hanem mint a bölcsék és értsük meg, hogy mi az Úrnak az akarata.

Reformátori atyáink óta az istentisztelet fő helyén az Ige, az igehirdetés áll. Nagyon fontos Isten Igéje, amelyik formálja a szívünket, egész életünket. Naponta olvasva az Igét, egészen másképpen látunk. A 15. vers is így kezdődik: **Meglássátok**, amit tk. így fordíthatunk: **Jól vigyázatok, hogy hogyan éltek, ne esztelenül, hanem bölcsen.** Nem véletlenül olvastam Jézus Krisztusnak a ház építéséről szóló példázatát. Az ember kétféleképpen építhet házat: kősziklára, vagy homokra. Fontos az alap. Jézus előbb elmondja, hogy aki hallja én tőlem e beszédek... Jézus is fontosnak tartotta az Igét, Isten beszédét. Az Igét megcselekedve bölcs építőmesterek vagyunk. Az ember csak akkor bölcs, ha nem csak hallja az Igét, hanem a szerint is él. Jézus arra hívja fel a figyelmünket a házépítésről szóló példázatában, hogy ha bölcsék akarunk lenni, akkor fontosnak kell tartanunk az Ő Igéjét és annak megélését. Az Ige kell, hogy legyen az életünk alapja. Ugyanis jöhetnek viharok, nagy szélvészek, orkánok, árvizek s ilyenkor látszik meg, hogy milyen alapon van az életünk lelki háza. Holland testvérgyülekezetünk tagjai elvittek bennünket Zeelandba, ahol 1953-ban a hatalmas vihar a tenger vizét a szárazföldre zúdította. Több, mint 2500 ember halt meg. Azóta már gátakat építettek. Egy helyiségben a vihart utánozva nagy ventilátorral bizony nagyon erősen meg kellett kapaszkodnunk a korlátokban, hogy a 160 km-es szél el ne sodorjon bennünket. Ilyen és hasonló viharok árvizet kelthetnek életünk tengerén s ha lelki házunk nem a kősziklára, Jézusra épül, akkor bizony nincs menekvés. Rommá lesz egész életünk.

Skóciában az 1800-as évek elején egy édesanya nagy hóvihárban a karján levő kicsi gyermekével hazafelé tartott. Özvegy volt már. Férje meghalt. A

viharban egyre jobban elfáradt. Alig bírta már gyermekét. Bepólyálta vállkendőjében és egy szikla rejtekébe helyezte, hogy kicsi gyermeke védve legyen a hóvihárban. Előre ment, hogy segítséget kérjen a falubeliektől.

Amikor elállt a vihar és az emberek kimerészkedtek a házukból, a távolban a hóból egy csupasz kezet láttak kinyúlni. Az édesanya megfagyott. A gyermek pedig ott sírt begöngyölve az édesanya vállkendőjében a szikla rejtekében.

Nevelőanyja megtanította imádkozni, templomba járt, de rossz társaságba került és kisiklott az élete. Megjárta a krími háborút is. Egy ágyúgolyó elvitte fél lábát. Hazavágyott a szülőfalujába. Édesanyja sírjához. Gyönyörködve az édesanya sírján nyíló virágokban, hallja, hogy harangoznak. Elindul a templom felé. Bemegy s a lelkész éppen Jézusról, a Kőszikláról, a Szabadítóról, megmentőről prédikál. A nővér is Róla énekelt a kórházban, amikor a fél lábát elveszítette. Átadta életét Jézusnak. Megmenekült. A Kőszikla újból menedéke lett. Immár végérvényesen.

Ezért fontos nekünk, hogy Reá, a Kősziklára építkezzünk, mert a viharban egyedül Ő tart meg bennünket.

Ezért mondja az Ige: **Jól vigyázzatok, hogy hogyan éltek...**

Igaz, a legtöbben meg vannak győződve, hogy jól élnek. Esznek, isznak, dolgoznak, szórakoznak... Aztán...Ha jön a halál... Ha jön az ítélet...

Isten új életre hív bennünket. Nem könnyű új életet kezdeni. Sok mindent fel kell adni, de megéri. Nehéz új életet kezdeni, de Isten adja az erőt. Az Ő Szent Lelke által. Új életre hív bennünket, hogy ne úgy éljünk, mint a pogányok. Isten ki akar vinni bennünket a sötétségből, bűneinkből és a világosság cselekedeteire hív bennünket. Az Ő segítségével a világosság gyümölcseit fogjuk megteremni: a jóságot, az igazságot, a valóságot.

Vigyáznunk kell azonban, hogy miként élünk, **mert a napok gonoszak**, - mondja az apostol S ez így is van. A mi életünk tele van gonosz napokkal, amelyek nyomorúságosak, nehezek, szűkösek. Sok a betegség, a gyász, a keresztség. Sok az ellenség. Bűneink gyötrelmeiben vergődünk.

Ezért: **Áron is megvegyétek az alkalmatosságot...**, vagyis ki kell használni az alkalmas időt.

Nos, azt már az előbb láttuk, hogy a mi napjaink, a mi időnk (hémerá) gonosz.

Isten ideje (kairosz) viszont egészen más. Új életet ajándékozó és munkáló idő. S ezt ki kell használni, mert nem tér vissza. Olyan alkalmak, amelyeket ha elszalasztunk, soha nem találjuk meg ismét. Meg kell ragadni. Ki kell használni. Áron is meg kell venni. (imaalkalmak, istentiszteletek, igeolvasások, stb.)

S mire alkalmas ez az idő?

Az Úr akarata megértésére.

Hogyan tudjuk, hogy mi az Úr akarta?

Hogyan tudjuk megérteni?

Minden bizonnyal az Ige, a Szentírás olvasása rendjén tudjuk meg, hogy mi az Úr akarat. És az Ige naponkénti olvasása rendjén egyre inkább értjük meg, hogy mi az Úr akarata. Isten az Ő Szent Lelke által megnyitja értelmünket egy minél inkább olvassuk a Bibliát, annál inkább értjük meg, hogy mi az Ő akarata.

S még valami... Minél inkább foglalkozunk az Igével, annál inkább felüdülünk. Isten Igéje lelkesít bennünket és boldoggá tesz, hogy szolgálhatunk az Isten dicsőségére.

Jól vigyázzatok, hogy hogyan éltek, ne esztelenül, hanem bölcsen. (új ford.) **Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszak. Annak okáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akarata.**

Ámen.

Biharszentjános,2016.09.11.

Csomay Árpád.

